

Sygn. akt I ACa 110/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Krzysztof Józefowicz
Sędziowie:	SA Małgorzata Gulczyńska (spr.) SO del. Tomasz Chojnacki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2013 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki jawnej**

w (...)

przeciwko **Firma Handlowa (...) spółce jawnej**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu, XIII Wydział Cywilny z siedzibą w Lesznie

z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt XII C 514/12

I. zmienia zaskarżony wyrok i:

1. oddala powództwo;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego 8.547 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

/-/T. Chojnacki /-/K. Józefowicz /-/ M. Gulczyńska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy, uwzględniając w całości powództwo, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 116.928,19 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu w łącznej wysokości 9.464 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach faktycznych.

W dniu 20 lipca 2004 r. Gmina M. L. sprzedała(...) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. nieruchomość położoną w (...) przy ul. (...) stanowiącą działkę nr (...) o powierzchni 0,4841 ha. Sprzedająca zastrzegła sobie prawo odkupu nieruchomości w terminie 5 lat w sytuacji niewywiązania się przez nabywcę z obowiązków umownych, tj. jeżeli nabywca w terminie dwóch lat od daty zawarcia umowy sprzedaży nie rozpocznie budowy i nie zakończy jej poprzez wykonanie stanu surowego zamkniętego w terminie 4 lat od zawarcia umowy.

Wobec niedotrzymania powyższych warunków Gmina M. L. w dniu 7 maja 2009 r. skorzystała z prawa odkupu, w związku z czym Prezydent Miasta złożył oświadczenie o wykonaniu prawa odkupu i wezwał(...) (...) sp. z o.o. do stawienia się u notariusza w czerwcu 2009 r. W piśmie z 20 maja 2009 r. (...) (...) sp. z o.o. wskazał, że z uwagi na nieobecność pełnomocnika zarządu do spraw nabywania i zbywania nieruchomości wnosi o wyznaczenie terminu u notariusza celem sporządzenia umowy odkupu od 1 lipca 2009 r.

Dnia 1 czerwca 2009 r. M.F. (...) sp. z o.o. wystąpił do Urzędu Miasta L. z wnioskiem o pozwolenie na budowę na przedmiotowej nieruchomości i 5 czerwca 2009 r. Prezydent Miasta L. wydał decyzję o pozwoleniu na budowę terenu rekreacji sportowej obejmującej budynek socjalny, boisko sportowe, drogi wewnętrzne wraz z parkingami oraz infrastrukturą towarzyszącą. Rozpoczęcie robót nastąpiło 20 czerwca 2009 r. Z notatki służbowej sporządzonej dnia 22 czerwca 2009 r. przez M. G. (2) wynika, że przedmiotowa nieruchomość była wówczas częściowo zabudowana, tj. wyrównano zewnętrzną powierzchnię gruntu pod budynek oraz wykonano stopy fundamentowe pod dalszą budowę budynku w technologii szkieletowej, rozpoczęto budowę budynku socjalnego.

W dniu 6 lipca 2009 r., w wykonaniu prawa odkupu, doszło do zawarcia pomiędzy Gminą M. L. a (...) (...) sp. z o.o. umowy przeniesienia prawa własności przedmiotowej nieruchomości.

22 lipca 2009 r. (...) (...) sp. z o.o. zwrócił się do Gminy o zwrot nakładów poczynionych na przedmiotowej nieruchomości, wskazując jako podstawę art. 594 § 1 k.c. Podał, że 23 marca 2009 r. zawarł z pozwaną umowę przenoszącą na nią przyszłe roszczenie o zwrot nakładów, gdyby gmina skorzystała z prawa odkupu.

Prezydent Miasta L. uznał, że do dnia skorzystania z prawa odkupu żadne nakłady nie były poczynione, zatem nie ma podstaw do dochodzenia ich zwrotu. Wyrażono jedynie zgodę na zabranie postawionego obiektu.

Dnia 4 września 2009 r. Prezydent Miasta L. ogłosił przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż prawa własności opisanej wyżej nieruchomości. Cenę wywoławczą określono na 1.097.000 zł. W warunkach przetargu wskazano, że na nieruchomości została rozpoczęta budowa budynku parterowego o pow. 98,40 m², poniesione na nieruchomość nakłady nie stanowią własności Miasta L., w związku z czym nabywca będzie zobowiązany do zapłacenia poniesionych nakładów ich właścicielowi najpóźniej przed zawarciem umowy sprzedaży. Datę przeprowadzenia przetargu ustalono na dzień 5 listopada 2009 r.

Wraz z pismem z dnia 5 października 2009 r. pozwany przesłał do Urzędu Miasta L. dokumenty, z których wynikać miały poczynione przez niego nakłady o łącznej wartości 116.928,19 zł. Pozwany na przedmiotowej nieruchomości wykonał ogrodzenie składające się z drewnianych kołków i siatki leśnej, oczyścił teren z chaszczy oraz posadził na stopach fundamentowych blaszany budynek w stanie surowym otwartym.

Powód w piśmie z dnia 16 października 2009 r. zwrócił się do Prezydenta Miasta L. o odwołanie przetargu wskazując, że widniejący w ogłoszeniu o przetargu obowiązek zapłaty nakładów stanowiących własność osoby trzeciej jest niezgodny z przepisami prawa. W odpowiedzi z dnia 2 listopada 2009 r., doręczonej powodowi w dniu przetargu, Prezydent Miasta L. poinformował, że nie znalazł podstaw do odwołania przetargu a wartość nakładów została ustalona na kwotę 116.928,19 zł.

Dnia 5 listopada 2009 r. odbył się przetarg na zakup przedmiotowej nieruchomości. Po wpłaceniu wadium w wysokości 219.000 zł do przetargu stanęły między innymi strony. Przed rozpoczęciem czynności związanych z

przetargiem powód złożył komisji przetargowej zastrzeżenia, ale przystąpił do przetargu i go wygrał oferując najwyższą cenę – 1.500.000 zł netto (1.830.000 zł brutto). Punkt 12 protokołu przetargu stanowił, że w przypadku niestawienia się bez usprawiedliwienia w oznaczonym w zawiadomieniu terminie w kancelarii notarialnej lub niewpłacenia osiągniętej w przetargu ceny (pomniejszonej o wpłacone wadium) oraz kwoty 116.928,19 zł na podstawie faktury wystawionej przez pozwanego jako właściciela nakładów, Prezydent Miasta L. może odstąpić od zawarcia aktu notarialnego a wpłacone wadium zatrzymać.

Pozwem z dnia 11 grudnia 2009 r., wniesionym do Sądu Okręgowego w Poznaniu Ośrodek Zamiejscowy w Lesznie dnia 14 grudnia 2009 r., powód wystąpił przeciwko Gminie M. L. o ustalenie, że nie jest zobowiązany do wpłacenia kwoty 116.928,19 zł na rzecz wskazanej Firmy Handlowej (...) sp. j. w (...) tytułem zwrotu nakładów na nieruchomość i że nie ma podstaw do uzależnienia zawarcia między stronami umowy sprzedaży nieruchomości położonej w(...)przy ulicy (...) stanowiącej działkę nr (...), na arkuszu mapy 61 o powierzchni 0,4841 ha, od uprzedniego wpłacenia tej kwoty. W przypadku ustalenia, że jest powód zobowiązany do zwrotu nakładów na tę nieruchomość, wniósł o ustalenie, że kwota 116.928,19 zł nie odpowiada wartości nakładów, o których mowa w art. 594 § 1 k.c. i o ustalenie rzeczywistej wartości nakładów użytecznych.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2009 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie XIII C 865/09/4 udzielił powodowi zabezpieczenia na czas trwania procesu przez odroczenie terminu zawarcia między stronami notarialnej umowy sprzedaży i wstrzymanie obowiązku wpłacenia kwoty 116.928,19 zł Firmie Handlowej (...) sp. j. do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Dzień wcześniej powód dokonał przelewu kwoty 116.928,19 zł na rzecz pozwanego wskazując, że powyższa zapłata jest zapłatą warunkową należności wynikających z przetargu. Dnia 16 grudnia 2009 r. odesłał pozwanemu wystawioną przez niego fakturę VAT dotyczącą zapłaty tej kwoty wskazując, że kwestionuje co do zasady i wysokości powyższe zobowiązanie i wezwał pozwanego do zwrotu wpłaconej kwoty do dnia 18 grudnia 2009 r.

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie XIII C 865/09/4 oddalił powództwo uznając, że powód nie ma interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c., a wywiedziona przez powoda od powyższego wyroku apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 października 2010 r. w sprawie I ACa 782/10.

Dnia 9 grudnia 2011 r. doszło do zawarcia pomiędzy powodem a Gminą M. L. umowy sprzedaży nieruchomości objętej przetargiem za cenę 1.830.000 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami istotnym elementem ogłoszenia o przetargu jest cena nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży. W ogłoszeniu o przetargu w niniejszej sprawie wskazano cenę wywoławczą netto. Jeśli nabywca oprócz ceny miał zapłacić za nakłady stanowiące własność osoby trzeciej, to ich wartość winna zostać skonkretyzowana już w tym ogłoszeniu, a nie podana do publicznej wiadomości dopiero w dniu przetargu.

Sąd zwrócił uwagę na niezrozumiałe i irracjonalne postępowanie Gminy M. L., która skorzystała z prawa odkupu, a następnie wydała M.F. (...) sp. z o.o. pozwolenie na budowę. Ponadto początkowo kwestionowała poczynienie na przedmiotowej nieruchomości nakładów, a w dniu przetargu, bez żadnej weryfikacji, wskazał, że wartość nakładów wynosi 116.928,19 zł. Stosunek zobowiązaniowy powstały w oparciu o treść art. 594 § 1 k.c. łączy wyłącznie pozwanego, jako nabywcę nakładów od (...). (...) sp. z o.o. oraz Gminę M. L..

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego co do tego, że poprzez wygranie przetargu doszło do zawarcia pomiędzy powodem a Gminą M. L. umowy, na podstawie której powód zobowiązał się do zwolnienia gminy z obowiązku zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 116.928,19 zł i tym samym stał się odpowiedzialny względem Gminy M. L. za to, że pozwany nie będzie od niego żądał spełnienia świadczenia. W ocenie Sądu ogłoszenie o przetargu nie zawierało istotnego elementu – wartości nakładów. Nadto ogłoszenie o przetargu wskazywało jedynie na rozpoczętą budowę budynku parterowego, podczas gdy w dniu przeprowadzania przetargu okazało się, że do nakładów zaliczyć należy dodatkowo koszt projektu terenu sportowego, wykonanie ogrodzenia i prace ogrodnicze. Ponadto z przedłożonych przez strony

dokumentów w trakcie postępowania nie wynika by powód otrzymał od pozwanego bądź od Gminy M. L. dokumenty projektowe, za które miał zapłacić.

W ocenie Sądu Okręgowego wprowadzenie do przetargu dodatkowego –nieprecyzyjnego i nieopisanego w całości w ogłoszeniu o przetargu obowiązku zapłaty przez zwycięzcę przetargu wartości nakładów jest niezgodne z zasadami współzycia społecznego. Narusza bowiem zasadę równego traktowania osób uczestniczących w przetargu, gdyż przed przeprowadzeniem przetargu tylko pozwany wiedział o wysokości nakładów i tylko pozwany w rozumieniu art. 594 § 1 k.c. mógł skorzystać z istniejącego wzbogacenia rzeczy w postaci projektu terenów sportowych, a powód z uwagi na brak tej wiedzy nie mógł dostatecznie przygotować się do przetargu. Niezgodne z zasadami współzycia społecznego jest również przenoszenie odpowiedzialności Gminy M. L. z tytułu poczynionych przez pozwanego nakładów na zwycięzcę przetargu w przypadku, gdy Gmina M. L. od samego początku kwestionowała wysokość i zakres poniesionych nakładów. Sąd Okręgowy uznał, że taki warunek, niezgodny z zasadami współzycia społecznego, jako czynność prawna jest nieważny na podst. art. 58 § 2 k.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że nie doszło pomiędzy powodem, a Gminą M. L. do zawarcia w drodze przeprowadzenia przetargu w dniu 5 listopada 2009 r. umowy, na podstawie której powód byłby zobowiązany do zapłaty na rzecz pozwanego, zamiast Gminy M. L., kwoty 116.928,19 zł.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie wynika także, aby została zawarta umowa w rozumieniu art. 392 k.c. Nie sposób twierdzić, że do zawarcia takiej umowy doszło pomiędzy powodem a Gminą M. L. per facta concludentia. Postępowanie powoda, który od samego początku kwestionował zasadność ponoszenia odpowiedzialności przez zwycięzcę przetargu za zapłatę pozwanej spornej kwoty, świadczy o niezłożeniu koniecznego oświadczenia woli w tym przedmiocie.

Wpłacając na rzecz pozwanego sporną kwotę zanim Sąd Okręgowy w Poznaniu udzielił zabezpieczenia, powód działał pod wpływem przymusu albowiem w przypadku niewpłacenia powyższej kwoty przed zawarciem umowy, Gmina M. L. mogła odstąpić od zawarcia aktu notarialnego i nie zwrócić wpłaconego wadium.

Ostatecznie Sąd uznał, że powód, dokonując wpłaty na rzecz pozwanego, spełnił świadczenie nienależne w rozumieniu art. 410 § 2 k.c. Świadczenie to było przy tym zapłatą warunkową, co wskazuje, że pozwany powinien był liczyć się z obowiązkiem jego zwrotu.

Ustawowe odsetki od zasądzonej kwoty Sąd Okręgowy zasądził na podstawie art. 481 § 1 k.c. od dnia 19 grudnia 2009 r. gdyż powód wezwał pozwanego do zwrotu przelanych na jego rzecz pieniędzy do dnia 18 grudnia 2009 r.

O kosztach orzeczono na podst. art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 5.847 zł tytułem zwrotu kosztów uiszczonych przez powoda opłaty sądowej.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości pozwany, zarzucając mu naruszenie następujących przepisów:

- art. 58 § 2 k.c., poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że doszło do naruszenia zasad współzycia społecznego, w wyniku czego nie doszło do zawarcia, pomiędzy powódką a Gminą M. L., umowy na podstawie której powódka była zobowiązana do zapłaty na rzecz pozwanej spornej kwoty,

- art. 35 ust. 2 pkt 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami w zw. z art. 3 pkt 1 ustawy o cenach, poprzez jego błędną interpretację i uznanie, że wysokość nakładów poczynionych przez pozwaną, jako stanowiącą element ceny nieruchomości, winna być wskazana wprost,

- art. 392 k.c. poprzez przyjęcie, że stanowi on podstawę odpowiedzialności powódki wobec pozwanej za dług Miasta G. L. i wywiedzenie, że umowa o której mowa w tymże przepisie nie została zawarta, podczas gdy odpowiedzialność ta powstała na podstawie art. 393 § 1 k.c.,

- art. 594 § 1 k.c., poprzez przyjęcie, że stosunek zobowiązaniowy powstały w oparciu o treść tego przepisu połączył wyłącznie pozwaną i Gminę M. L.,

- art. 411 § 1 w zw. z art. 405 k.c. poprzez przyjęcie, że dokonanie przez powódkę płatności nazwanej warunkową sprawiło, że pozwana winna liczyć się z obowiązkiem zwrotu świadczenia,

- art. 41 ust. 1 w brzmieniu przed 1 stycznia 2011 r. w zw. z art. 99 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług poprzez zasądzenie kwoty 116.928,19 zł, podczas gdy kwota ta zawierała 22% VAT, o którą pozwana nie została wzbogacona,

- art. 212 § 1 k.p.c., poprzez oddalenie osobowych wniosków dowodowych, mających na celu ustalenie wysokości nakładów,

- art. 233 § 1 k.p.c., poprzez nieprawidłową ocenę dowodów.

W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Uznając apelację za zasadną Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Można podzielić zastrzeżenia Sądu pierwszej instancji co do prawidłowości przeprowadzenia przetargu, w tym nałożenia na wygrywającego, nieskonkretyzowanych w ogłoszeniu o przetargu zobowiązań finansowych nie wliczonych w cenę. Słusznie także Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na niekonsekwencję działań Gminy M. L. co do nieruchomości objętej przetargiem. Nie są także przekonujące argumenty pozwanej co do istnienia z mocy prawa po stronie Gminy obowiązku zwrotu wartości poniesionych nakładów i to we wskazanej wysokości. Wszystkie te ekspanowane przez powoda kwestie nie miały jednak w sprawie istotnego znaczenia.

W ocenie Sądu Apelacyjnego postępowanie przetargowe należy traktować jako całość. Organizator przetargu, inicjując jego przeprowadzenie, wskazuje w ogłoszeniu o przetargu warunki, które muszą spełnić oferenci chcąc zawrzeć umowę. Na tym etapie postępowania potencjalny oferent winien rozważyć, czy są to warunki dla niego atrakcyjne. Postępowanie przetargowe toczy się bowiem według sformalizowanego trybu, w którym określone są zachowania uczestniczących w nim podmiotów. Złożenie oferty jest równoznaczne z akceptacją wszystkich wskazanych w ogłoszeniu warunków, ponieważ zawarcie umowy nie podlega negocjacji. W niniejszej sprawie został ogłoszony przetarg ustny, który charakteryzuje się tym, że jego celem jest uzyskanie najwyższej ceny. Uczestnicy przetargu nie przedstawiają oferty ze swoimi zastrzeżeniami a organizator przetargu nie wybiera najkorzystniejszej oferty. O wyniku przetargu decyduje wyłącznie zaakceptowanie warunków postawionych przez organizatora i zaproponowanie najwyższej ceny.

Ideą postępowania przetargowego jest uzyskanie najlepszej oferty przy zapewnieniu równych możliwości potencjalnym kontrahentom. Wbrew wywiodom Sądu Okręgowego, próba podważenia skuteczności zobowiązań, których przyjęcie było warunkiem zawarcia umowy finalnej, powoduje, że cel ten nie zostanie osiągnięty. Organizator przetargu nie uzyska bowiem korzyści, na którą liczył, a pozostali uczestnicy przetargu nie mogą go już obecnie kwestionować, choć odstąpili od kolejnych postępień co do ceny zaproponowanej przez powoda licząc się z koniecznością zapłaty dalszej kwoty 116.928,19 zł, a w przypadku pozwanej – uwzględniając już poniesione w tej wysokości koszty.

Nie ma znaczenia, czy korzyść Gminy M. L. miała polegać na zmniejszeniu jej zobowiązań czy też zapewnieniu korzyści osobie trzeciej. Strona powodowa nie może bowiem kształtować stosunków zobowiązaniowych łączących inne podmioty. Wysokość zobowiązań Gminy M. L. wobec pozwanego nie mogła być zatem w niniejszej sprawie badana.

Nie można mówić o sytuacji przymusowej powoda wynikającej z wpłacenia wadium. Składając ofertę powód był obowiązany do przestrzegania reguł wskazanego w ogłoszeniu postępowania, nie musiał jednak do przetargu przystępować. Także po uzyskaniu w dniu przetargu informacji o wartości nakładów, za które zwycięzca będzie zobowiązany zapłacić, mógł albo w ogóle nie wziąć udziału w przetargu i kwestionować jego ważność, albo – jako tylko jeden z kilku jego uczestników – nie decydować się na kolejne postąpienia. Ostatecznie – na co zwracał uwagę Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 27 października 2010 r. – mógł też zaniechać spełnienia świadczenia na rzecz pozwanego i dochodzić nakazania Gminie M. L. złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu własności nieruchomości w zamian za zaproponowaną cenę. Także po wygraniu przetargu nie było wykluczone żądanie jego unieważnienia z odwołaniem się do argumentów obecnie prezentowanych. Powód natomiast doprowadził do zawarcia umowy a obecnie próbuje podważać jedynie warunki, bez spełnienia których umowa nie zostałaby przez Gminę zawarta.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie jest możliwe podważanie ważności jedynie poszczególnych etapów przetargu czy warunków stawianych przez jego organizatora. Nawet gdyby przyjąć, że organizacja przetargu, czy też poszczególne zobowiązania nałożone przez jego organizatora na potencjalnych oferentów nie odpowiadały prawu, to okoliczności te mogły mieć wpływ jedynie na unieważnienie całego przetargu.

Sąd Okręgowy błędnie zastosował przepis art. 58 § 2 k.c. Po pierwsze, to zezwolenie jednemu z uczestników przetargu na częściowe podważenie jego istotnych warunków, narusza zasady współzycia społecznego, mianowicie zasadę równego traktowania wszystkich oferentów. Poza tym Sąd Okręgowy pominął treść przepisu art. 58 § 3 k.c. Nie budzi wątpliwości, że w przypadku niezrealizowania zastrzeżenia o obowiązku zapłaty 116.928,19 zł Gmina M. L. nie zawarłaby z powodem umowy sprzedaży nieruchomości. Nie zostały bowiem uwzględnione zastrzeżenia powoda zgłaszane przed przystąpieniem do przetargu, pozwana Gmina wносиła też o oddalenie powództwa o ustalenie, że ma obowiązek zawarcia umowy bez zapłaty tej kwoty.

Z tych względów należy uznać, że świadczenie spełnione przez powoda miało swoją podstawę prawną w wiążącym złożeniu oferty o przystąpieniu do przetargu i w jego wygraniu. Ponieważ powód nie dążył do unieważnienia przetargu i zawartej na jego podstawie umowy, podstawa spełnienia świadczenia nie odpadła. Powodowi nie przysługuje zatem roszczenie o zwrot świadczenia nienależnego.

Z tych przyczyn zbędne jest odwoływanie się do pozostałych zarzutów apelacji.

Uwzględniając powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zaskarżony wyrok zmieniono poprzez oddalenie powództwa. W konsekwencji zmianie uległo także orzeczenie o kosztach postępowania, ponieważ do powód przegrał spór w obu instancjach i na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obowiązany jest zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty postępowania. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalono na podstawie § 2 ust. 1, § 6 pkt 5 i § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348) na kwotę 3.600 zł przed sądem pierwszej instancji i 2.700 zł w postępowaniu odwoławczym. Zasadzono nadto uiszczoną opłatę od apelacji w kwocie 5.847 zł.

/-/SSA Małgorzata Gulczyńska /-/SSA Krzysztof Józefowicz /-/ SSO Tomasz Chojnacki